

Jeroen

Copywriter, woordvoerder, journalist, ghost-writer, dichter ... Het cv van **Jeroen Vermeiren** (48) is een bonte verzameling stielen. Als single papa van Cas (13) laat hij graag een tegendraadse ballon op over relaties en ouderschap.

Huidhonger

Daar zijn ze, de donkere dagen. Ze lossen elkaar af in hun troosteloze grauwheid. De vochtige kilte krijgt de nacht niet van zich afgeschud en kruipt in je ruggengraat. Nestelt zich in je gewrichten. Je vertrekt naar je werk in het donker en komt 's avonds ook weer thuis in het donker. Het is herfst: seizoen van inkeer en melancholie. Van knetterende haardvuren, wil ik er graag aan toevoegen. Maar ik heb geen haard en dus ook geen sissende gensters, die oplichten achter het glas: perfect decor voor een plaat van Tom Waits en een goed boek.

Daar zijn ze, de donkere dagen en ik spendeer ze alleen. Dat is nu eenmaal het lot van de verstokte vrijgezel. Verstokt, jawel, want ik beken: het gros van de tijd ben ik graag single. Als je maar lang genoeg in je uppie door het leven schrijdt, wordt je onafhankelijkheid en vrijheid een maatpak dat je slechts met grote tegenzin uittrekt. De nadelen neem je erbij. Zo consequent moet je wel zijn.

En toch. En toch zijn er natuurlijk ook de avonden waarop het vloekend terugkeren is naar een leeg huis. Er is niemand die op je wacht. Niemand die vraagt: 'Hoe was jouw dag, liefje?' Niemand waaraan jij kan vragen: 'En die van jou?'. Er is niemand om samen mee in een warm bad te gaan liggen met een goed glas wijn of - in mijn geval - een gin-tonic, terwijl in de achtergrond wat fado speelt. Niemand om stil tegen te zijn, gewoon, omdat het kán, omdat

het mág. Niemand om een maaltijd mee te delen. En ja hoor, ik voel de vraag op je lippen branden: 'Wat met seks?'

'Wat dan, met seks?' ben ik geneigd terug te kaatsen. Ik vind lijfelijk genot fijn, uiteraard. Weinig dingen komen qua plezier in de buurt van een opgespaard orgasme. Tegelijk vind ik seks ook overroepen. Ik hou van tweezaamheid. Die kan gepaard gaan met een rondje van bil gaan, maar er zijn wel meer manieren om tweezaam te zijn. Ik gaf er al eentje: samen in bad gaan. Maar ook een potje scrabble spelen. Met z'n tweeën de keuken induiken en kokkerellen. Uitgebreid aperitief inclusief.

Ja, ik hou van mijn vrijgezellenbestaan, dat minder gevuld is met rock-'n-roll dan je op basis van mijn ontboezemingen hier misschien zou denken. Seks mis ik nauwelijks. Wat ik wel heb, is huidhonger. Een verlangen om aan te raken en aangeraakt te worden. Een hand die door je haar gaat. Naakt lepeltje-lepeltje slapen, weet je wel? Dus natuurlijk hoop ik stiekem ooit nog eens die ene tegen het lijf te lopen. Die ene die alles op z'n kop zet. Ook mijn verknochtheid aan het alleen-zijn.

Tot het zover is, stil ik mijn huidhonger slechts in het diepst van mijn gedachten. Het is daar dat mijn poriën smachten naar alles wat wie weet nog komen zal. ■